

Sygn. akt VU 2139/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głównyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2014 roku w Legnicy

sprawy z wniosku C. S.

przy udziale osoby zainteresowanej M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o odstąpienie od określenia zaległości w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej przez M. S. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

na skutek odwołania C. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 28 lutego 2014 roku

znak (...)

I. oddała odwołanie,

II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 2139/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. określił zaległości M. S. i C. S. w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej przez płatnika M. S. z tytułu składek:

1) na ubezpieczenia społeczne za okresy: luty 2009 r. oraz od kwietnia 2009 r. do stycznia 2010 r. w łącznej wysokości 7.138,29 zł wraz z odsetkami za zwłokę liczonymi na dzień 27 lutego 2014 r. w wysokości 3.770,00 zł, tj. łącznie 10.908,29 zł; oraz kosztami upomnienia w wysokości 70,40 zł i kosztami egzekucji w kwocie 225,50 zł;

2) na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja 2009 r. do stycznia 2010 r. w wysokości 2.693,39 zł, wraz z odsetkami liczonymi na dzień 27 lutego 2014 r. w wysokości 1.417,00 zł, tj. łącznie 4.110,39 zł oraz kosztami upomnienia w wysokości 61,60 zł i egzekucji w kwocie 77,70 zł;

3) na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od maja 2009 r. do stycznia 2010 r. w kwocie 625,09 zł wraz z odsetkami liczonymi na dzień 27 lutego 2014 r. w wysokości 330,00 zł, tj. łącznie 955,09 zł oraz kosztami upomnienia w wysokości 52,80 zł i egzekucji w kwocie 28,20 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż zgodnie z treścią art. 26 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, w związku z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podatnik składek odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązania powstałe z tytułu nieopłaconych składek. Stosownie do dyspozycji art. 29 tej ustawy, w przypadku osób pozostających w związku małżeńskim odpowiedzialność, o której mowa w art. 26, obejmuje majątek odrębny podatnika oraz majątek wspólny podatnika i jego małżonka.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył C. S.. Wnioskodawca wskazał, iż zawartym w dniu 17 marca 2009 r. aktem notarialnym zniesiona została jego współwłasność majątkowa z płatnikiem składek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji. Wskazał ponadto, iż § 3 umowy majątkowej małżeńskiej wskazuje, że notariusz poinformował małżonków o brzmieniu art. 47⁽¹⁾ k.r.o. W dziale II księgi wieczystej (...), dotyczącym własności widnieją wpisy, zgodnie z którymi między odwołującym się i jego żoną istnieje „wspólność ustawowa majątkowa małżeńska”. Zgodnie zaś z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece domniemywa się, że prawo jawne z księgi wieczystej jest wpisane zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym. Oznacza to, że zaniedbanie przez współwłaściciela usunięcia niezgodności między stanem jawnym z księgi wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym będzie miało tę konsekwencję, że nieruchomości, której jest współwłaścicielem będzie traktowana w obrocie jako przedmiot majątku wspólnego małżonków.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. i C. S. pozostają w związku małżeńskim.

Na podstawie aktu notarialnego sporządzonego w dniu 17 marca 2009 r. Rep. „A” numer (...) M. S. i C. S. ustanowili z dniem 17 marca 2009 r. w swoim małżeństwie ustrój rozdzielności majątkowej. Notariusz poinformowała ich, że mogą powoływać się względem osób trzecich na umowę majątkową małżeńską, gdy jej zawarcie oraz rodzaj były tym osobom wiadome (art. 47 k.r.o.).

D o w ó d: akt notarialny k. 9.

M. S. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej nie opłacała składek na:

- ubezpieczenia społeczne w okresach, za luty 2009 r. i od kwietnia 2009 r. do stycznia 2010 r. w łącznej wysokości 10.908,29 zł;
- ubezpieczenie zdrowotne w okresie od maja 2009 r. do stycznia 2010 r. w łącznej wysokości 4.110,39 zł;
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w okresie od maja 2009 r. do stycznia 2010 r. w łącznej kwocie 955,09 zł.

Wnioskodawca i M. S. nie poinformowali organu rentowego o ustanowieniu w ich małżeństwie ustroju rozdzielności majątkowej.

(n i e s p o r n e)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać i opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Przepis art. 26 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa stanowi natomiast, iż podatnik odpowiada całym swoim majątkiem za wynikające ze zobowiązań podatkowych podatki. Stosownie do treści art. 29 § 1 tej ustawy, w przypadku osób pozostających w związku małżeńskim odpowiedzialność, o której mowa w art. 26, obejmuje majątek odrębny podatnika oraz majątek wspólny podatnika i jego małżonka.

Zgodnie z treścią art. 29 § 2 ordynacji podatkowej, skutki prawne ograniczenia, zniesienia, wyłączenia lub ustania wspólności majątkowej nie odnoszą się do zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem:

- 1)zawarcia umowy o ograniczeniu lub wyłączeniu ustawowej wspólności majątkowej;
- 2)zniesienia wspólności majątkowej prawomocnym orzeczeniem sądu;
- 3)ustania wspólności majątkowej w przypadku ubezwłasnowolnienia małżonka;
- 4)uprawomocnienia się orzeczenia sądu o separacji.

Jakkolwiek cytowane przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. odnoszą się do zaległości podatkowych, to zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585), do należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne stosuje się odpowiednio m.in. przepis art. 107 § 1 i § 2 pkt 2 i 4, 108 § 1 i § 4 oraz art. 116 Ordynacji podatkowej, natomiast na podstawie art. 32 powołanej ustawy, wskazane przepisy stosuje się także do należności z tytułu składek na Fundusz Pracy, Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne.

Sąd miał na uwadze, iż wnioskodawca nie kwestionował faktu nieopłacenia przez M. S. składek na ubezpieczenia społeczne, składek na ubezpieczenie zdrowotne, na FP i FGŚP w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, w wysokości i za okres wskazany w zaskarżonej decyzji.

Istota sprawy sprowadza się jedynie do ustalenia, czy odpowiedzialność za zaległości składkowe M. S. powstałe w związku z prowadzeniem działalności gospodarczej ponosi również C. S.. Organ rentowy argumentował bowiem, iż zgodnie z treścią art. 29 § 1 i art. 26 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. w przypadku osób pozostających w związku małżeńskim odpowiedzialność podatnika za wynikające ze zobowiązań podatkowych podatki rozciąga się na majątek odrębny podatnika oraz majątek wspólny podatnika i jego małżonka. Wnioskodawca wywodził natomiast, iż z uwagi na zawartą w dniu 17 marca 2009 r. umowę majątkową małżeńską, C. S. nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania M. S. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne FP i FGŚP, powstałe w związku z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej.

Odnosząc się do powyższego należało zauważyć, że zgodnie z treścią art. 47¹ kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, małżonek może powoływać się względem innych osób na umowę majątkową małżeńską, gdy jej zawarcie oraz rodzaj były tym osobom wiadome. Z przepisu tego wynika jednoznacznie, iż małżonek niebędący dłużnikiem może powołać się na skutki zawartej intercyzy, ale wtedy musi udowodnić, że wierzyciel wiedział o intercyzy i jej rodzaju. Skoro bowiem powołuje się na zawartą umowę majątkową małżeńską, to na nim, zgodnie z art. 6 kodeksu cywilnego, spoczywa ciężar dowodu okoliczności stanu wiedzy wierzyciela. Sam wierzyciel natomiast, nie ma obowiązku dokładania jakichkolwiek starań w celu pozyskania wiadomości co do wyżej wspomnianych okoliczności (por. A. Lutkiewicz, glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 1991r., sygn. akt III CZP 76/90). Jeżeli zatem małżonek nie udowodni, że zawarcie oraz rodzaj umowy majątkowej małżeńskiej były wierzycielowi wiadome, wówczas musi zgodzić się na to, iż intercyza będzie względnie bezskuteczna wobec wierzyciela jako „innej osoby”.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy należało stwierdzić, iż wnioskodawca nie wykazał, aby organ rentowy posiadał wiedzę o zawartej pomiędzy M. S. a C. S. umowie majątkowej małżeńskiej i jej rodzaju. Jakkolwiek

wnioskodawca powołuje się na akt notarialny z dnia 17 marca 2009 r., to jednak nie wykazał faktu poinformowania organu rentowego o zawartej umowie, w tym w szczególności daty dokonania tej czynności. Co więcej, akt notarialny nie znajduje się aktach ubezpieczeniowych M. S.. Wnioskodawca nie przedłożył żadnych innych dowodów, które potwierdzałyby, iż wraz z zainteresowaną powiadomili organ rentowy o powyższych okolicznościach.

Sąd w pełni podziela argumentację zawartą w końcowej części uzasadnienia odpowiedzi na odwołanie co do tego, że uiszczenie po wydaniu zaskarżonej decyzji na poczet zaległości składkowych kwoty 126,06 zł pozostaje bez wpływu na ocenę zasadności zaskarżonej decyzji. Fakt uiszczenia powyższej kwoty stanowi nową, zaistniałą już po wydaniu zaskarżonej decyzji okoliczność faktyczną.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie.